

Proeflessen

Groep 5-6

Taalklasse

Inhoudsopgave

Inleiding	3
<i>Lezen en Schrijven</i>	
Leshandleiding	4
<i>Lees-het-zelf</i>	
Leshandleiding	6
<i>Voorleestijd</i>	
Gesprekskaartje	7
<i>Printbladen Lezen en Schrijven</i>	
Printblad Tekst	8
Printblad Schrijfvoorbereidingen	11
Printblad Vriendschapsavontuur	12
<i>Printbladen Voorleestijd</i>	
De Gouden Kokosnoot	13
Bronnenoverzicht	18

Inleiding

Proeflessen

Welkom bij de Proeflessen! We wensen je veel plezier met het proberen van onze lessen.

Wat vind je in het pakket voor de Proeflessen?

- het onderdeel Lezen en Schrijven met de bijbehorende printbladen (45 minuten)
- het onderdeel Lees het zelf (30 minuten)
- het onderdeel Voorleestijd (30 minuten)

Je kunt deze onderdelen op één dag doen, maar natuurlijk ook verspreid over meerdere dagen.

Wat heb je nodig?

- dit lespakket met printbladen
- een (zelfgekozen) leesboek voor elk kind
- eventueel het boek De gouden Kokosnoot van Tosca Menten, maar er is ook een printblad beschikbaar

Veel succes!

Gozert

Benodigdheden

Leerkraft: schrijftipvideo van Michael Reefs

Leerlingen: printbladenset, pen of potlood

Lesdoel

Kennis: leren over vriendschap en familie

Schrijfvaardigheid: oefenen met het geloofwaardig beschrijven van een goede vriendschap

Strategie: voorspellen, vragen stellen

1. Introductie (5 min.)

- Vertel dat jullie de komende les gaan werken met het thema 'Familie en vriendschap'.
- Vraag de leerlingen: wanneer ben je familie van elkaar? *(Mogelijk antwoord: als je op een bijzondere manier aan elkaar verwant bent, zoals moeder-dochter, achterneefje-achternichtje.)*
- Vraag de leerlingen: wanneer ben je vrienden van elkaar? *(Mogelijk antwoord: als je elkaar aardig vindt en veel tijd met elkaar doorbrengt.)*
- Vraag de leerlingen: wat maakt dat je met iemand vrienden wil zijn? Wat doet iemand? Hoe gedraagt hij/zij zich? Wat doet iemand juist niet?

2. Voorspellen en lezen (10 min.)

- Lees de achterkant van het boek voor:

Ties heeft een probleem.

Tenminste... dat vinden de meeste mensen. Ties vindt dat niet: hij heeft een vriend. Gozert. De tofste, stoerste, coolste vriend die je je kunt voorstellen.

Alleen is Ties de enige die Gozert ziet en hoort. En de plannen van Gozert zijn zo fantastisch dat Ties erdoor in moeilijkheden komt...

- Deel de printbladenset uit.
- Lees de titel van de tekst op het printblad voor en benoem dat dit de titel van het hoofdstuk uit Gozert is dat jullie gaan lezen.
- Vraag de leerlingen: als je hoort wat er op de achterkant van het boek staat en kijkt naar de titel: wat denk je dan dat er in dit hoofdstuk gaat gebeuren? *(Mogelijk antwoord: Ties en Gozert gaan misschien iets stelen in een museum.)*
- Lees samen de tekst.

3. In gesprek (5 min.)

- Bespreek de volgende vragen:
 - Waar zijn Ties en Gozert? Ben jij wel eens op zo'n plek geweest? Zou jij daar met een vriend naartoe willen gaan? Waarom wel of niet?
 - Wat vindt Ties van zijn ouders? Waaruit blijkt dat? *(Hij denkt deels positief, deels negatief over hen, hij heeft het gevoel dat ze hem niet begrijpen, maar hij doet wel alsof hij het interessant vindt in het museum, om ze een plezier te doen.)*
 - Wat vindt Ties van Gozert? *(Mogelijke antwoorden: hij denkt positief over hem, hij denkt 'was Gozert maar hier', hij grijnst breed als hij hem ziet, ze zijn het met elkaar eens over het plan.)*

In dit verhaal kijken we door de ogen van Ties. Hij ziet Gozert, maar de ouders van Ties zien Gozert niet. Wat denken jullie, heeft Ties Gozert verzonnen of is Gozert er echt en is hij alleen onzichtbaar? Wat zijn aanwijzingen in de tekst hiervoor?

(Mogelijke antwoorden: Gozert komt toevallig alleen op momenten dat Ties zich verveelt tevoorschijn, er zijn plotseling allemaal schijnwerpers en er is ineens spannende muziek, er zijn ineens allemaal muizen in uniforms. Dat zijn wel onrealistische dingen.)

- Is Gozert een goede vriend voor Ties? Wat is leuk aan hem? Wat is minder leuk? Zouden ze vrienden moeten blijven?
- Zou je zelf een vriend zoals Gozert willen hebben?

4. Video bekijken (5 min.)

- Vertel dat jullie deze les gaan oefenen met een schrijftip van Michael Reefs: laat vrienden elkaar helpen.
- Start de video met Michael Reefs.
- Vraag de leerlingen:
 - Kun je uitleggen wat de schrijftip van Michael Reefs inhoudt? *(Mogelijke antwoorden: een vriendschap in een verhaal kun je goed overbrengen als je vrienden elkaar laat helpen met hun problemen.)*
- Herhaal de tip en de stappen en noteer ze op het bord *(tip: laat je personages elkaar helpen, stap 1: bedenk een probleem voor jouw personage, stap 2: laat een vriend je personage helpen om het probleem op te lossen).*

5. Schrijven (20 min.)

- Laat de leerlingen ter voorbereiding eerst op het Printblad Schrijfvoorbereidingen het volgende opschrijven:
 - over welke twee vrienden hun verhaal zal gaan;
 - wat voor soort avontuur ze gaan beleven op wat voor plek;
 - wie de vijanden zijn;
 - wat die vijanden doen om de vrienden te dwarsbomen.
- Benoem dat jullie nu samen het stappenplan van Michael gaan oefenen. Vraag een leerling om als voorbeeld in één zin uit te leggen wat het avontuur is in zijn of haar verhaal. Om welke vrienden gaat het?
- Bedenk samen met de klas: welke karaktereigenschap van de ene vriend kan voor problemen zorgen? *(Denk aan: te dapper, te bang, te vriendelijk, te onhandig, te snel verveeld.)* Wat gaat er daardoor mis of bijna mis bij deze vriend? Schrijf dit op het bord.
- Vraag de leerlingen: hoe kan de andere vriend helpen om het probleem op te lossen? Schrijf de oplossing op.
- Benoem dat de leerlingen nu op het printblad de schrijfo opdracht Vriendschapsavontuur gaan maken.
- Laat de leerlingen letten op de volgende punten:
 - Zorg dat de twee vrienden een avontuur beleven.
 - Geef de ene vriend een probleem, laat de andere vriend helpen om het probleem op te lossen.
 - Zorg voor een duidelijk einde: loopt het goed of slecht af?

6. Feedback en afsluiting (10 min.)

- Laat enkele leerlingen hun verhaal voorlezen.
- Laat de rest tips en tops geven en geef ze als luistervraag mee: zijn de personages goede vrienden van elkaar? Hoe kun je dat zien? Helpen ze elkaar?

Zelfstandig lezen

Benodigheden leerkracht

geen

Benodigheden leerlingen

leesboek, eventueel een reserveleesboek

1. Voorbereiding

- Dit is een voorbeeld van een Lees-het-zelfles. In de methode van Taalklasse lezen leerlingen acht weken lang in zelfgekozen boeken over het thema. Voor deze les is het niet nodig dat de boeken over één thema gaan. Ter voorbereiding is het nodig dat elke leerling bezig is in een (zelfgekozen) leesboek. Het kan ook dat ze in deze les beginnen in het leesboek.

2. Introductie (5 min.)

- Vraag aan de leerlingen of ze vinden dat ze lijken op hun familie. Vraag om vingers: wie vindt van wel en wie vindt van niet?
- Zeg dat je een stukje gaat voorlezen over een jongen die Tuur heet. Hij heeft een zusje, Neeltje, een moeder die Fia heet en een vader, Bo.
- Vraag de leerlingen om tijdens het voorlezen op te letten of ze vinden dat Tuur op zijn familie lijkt.
- Lees het fragment voor:

Neeltje is ontzettend slim. En stoer is ze ook. Soms zelfs zo stoer dat haar grote broer Tuur niet durft te kijken. Als ze bijvoorbeeld ondersteboven aan een tak hangt. Aan één knie. Of als ze na sluitingstijd de speelgoedwinkel binnenglipt en Tuur buiten de wacht moet houden.

'Je mag de speelgoedwinkel niet in als hij gesloten is!,' sist Tuur ongerust.

'Pff!,' zegt Neeltje dan. 'Ik ga alleen maar even kijken.'

Tuur wil niets doen wat niet mag. Hij gaat pas een deur door als iemand 'binnen' heeft gezegd. En hij neemt nooit iets mee zonder ervoor te betalen.

'Tuur is een brave jongen', zegt papa Bo.

'Ja, die arme Tuur!,' zegt mama Fia met een zucht.

'Wat moet er van hem worden?'

'Tuur wordt later vast politieagent!,' zegt Neeltje.

'Foei!,' zegt mama Fia. 'Zulke gemene dingen mag je niet zeggen over je grote broer!'

Uit: *De familie boef en het lollycomplot*, Anders Sparring, Van Halewyck, p. 11

- Zeg dat Tuur uit dit verhaal helemaal niet op zijn familie lijkt. Zij zijn allemaal boeven en hij niet. Toch wil hij graag bij hen horen.
- Vraag de leerlingen om er bij het lezen van hun eigen boek op te letten bij wie hun hoofdpersoon graag wil horen.

3. Lezen (20 min.)

- Laat de leerlingen zelfstandig en stil lezen.
- Ondersteun leerlingen die dat nodig hebben, bijvoorbeeld door te kijken of het boek dat ze hebben gekozen, geschikt is.

4. Afsluiting (5 minuten)

- Vraag de leerlingen klassikaal hoe het lezen is gegaan en ga kort in op hun ervaringen.
- Vraag de leerlingen om in tweetallen de volgende leesvraag te bespreken: bij wie wil de hoofdpersoon van jouw boek graag horen?
- Vraag of er leerlingen zijn die graag iets willen vertellen over het boek dat ze aan het lezen zijn.

Voorleestijd: De gouden kokosnoot

Benodigheden leerkracht

Het boek *De gouden kokosnoot* van Tosca Menten, of de printbladen met de tekst

Benodigheden leerlingen

geen

Voorleestijd

In het onderdeel Voorleestijd lees je dagelijks voor uit een boek over het thema. Met behulp van gesprekskaartjes voer je gesprekken over het boek. In de proeflessen lees je een stuk voor uit *De gouden kokosnoot*. Daar voer je een gesprek over.

Gesprek

Lees het fragment voor van de printbladen. Voer daarna een kort gesprek over het boek met behulp van onderstaande vragen. Lees daarna eventueel het hele boek voor of laat leerlingen het boek zelfstandig lezen.

- ‘Familiebanden zijn sterker dan staalkabels’ en ‘van familie kom je nooit af’ lezen we al in het eerste hoofdstuk. Snap je wat de schrijver hiermee bedoelt? (*Antwoord: vrienden kan je uit het oog verliezen, maar een familieband blijft altijd: iemand blijft altijd je oom, tante, broer, et cetera.*)
- Wat valt je op aan de familie Kokos? (*Mogelijke antwoorden: ze lachen om hun blunders, houden een blunderwedstrijd, ze zijn vrolijk, hebben oranje haar als een wortelen een lange puntneus.*) Zou jij ook zo’n familie willen hebben? Waarom wel, of niet? Zou jij passen bij deze familie? Waarom wel, of niet?
- Jan Kokosnoot begrijpt niet waarom mensen zich schamen voor blunders. ‘Blunders zijn juist om te lachen,’ zegt hij. Ben je het met hem eens? Waarom zijn blunders eigenlijk grappig? Om welke blunders van jezelf kan jij lachen? En om welke niet?
- Jan en Grietje maken een lijstje met blunders. Maak zelf ook zo’n lijstje. Wie uit de klas heeft de leukste blunder?

Printblad Tekst

Fragment uit Gozert

Uit

Gozert, Pieter Koolwijk, Lemniscaat, pp. 35-38 (ISBN 9789047710370)

De grote museumroof

(...)

Een museum was iets om mensen mee te straffen, door ze er op te sluiten met de saaiste voorwerpen uit de geschiedenis der mensheid. Was Gozert maar hier...

‘Kijk eens, Ties,’ zei mijn vader. ‘Van deze pot is maar een klein stukje afgebroken. Verder is hij nog helemaal heel. En hij komt uit de tijd van de Romeinen.’

‘Zo, dat is bijzonder,’ was wat ik zei. Maar ik vond het helemaal niet bijzonder. Ook niet stom. Of irritant. Nee. Ik vond het vooral niets. Ik was compleet meningloos. Zo saai was het.

Mijn moeder streek met haar hand over mijn haren. ‘Ik wist wel dat je het leuk zou vinden.’ Dat soort dingen wist mijn moeder altijd zeker, ook al waren ze helemaal niet waar.

Ik keek om me heen in de hoop Gozert ergens te ontdekken. Steeds wanneer ik overspoeld werd door saaiheid, was hij er om die weg te jagen, zoals een waakhond blaffend een inbreker het huis uit werkte. Jammer genoeg zag ik hem nergens. Er schoot een muis over de vloer en geschrokken tilde ik mijn linkervoet op.

‘Wat is er?’ vroeg mijn moeder. Ze keek zoekend omlaag.

‘Een muis.’ Ook ik keek om me heen. ‘Maar nu zie ik hem niet meer.’

‘Echt waar?’ Mijn moeders stem sloeg over. Snel liep ze naar een houten bankje en ging daarop staan. Mijn vader schudde lachend zijn hoofd. ‘Ik denk niet dat hier muizen rondlopen, hoor.’

Na een paar keer zoekend om me heen te hebben gekeken ontdekte ik de muis weer. Alleen was het niet zomaar een muis. Deze liep op zijn achterpoten en droeg een blauw bewakersuniform met een heel klein petje. En hij was niet alleen. Nee, ineens liepen er overal muizen. Honderden. Allemaal in uniform en sommige zelfs met een knuppel zwaaiend in hun pootje. (...)

Ineens veranderde alles. Het licht dimde en rode lasers kwamen tevoorschijn. Schijnwerpers schenen in het rond en de voetstappen van de muizen klonken als die van marcherende soldaten. Spannende muziek schalde door de ruimte, rechtstreeks uit een film vol inbraken, achtervolgingen en mysteries. In het midden van de zaal viel een touw omlaag. Het zat

bovenin aan een openstaand rooster vastgeknoopt, en er kwam iemand voorzichtig langs omlaaggeleden. Gozert!

Hij zag eruit als een dief uit een oude tekenfilm. Een zwart-wit gestreept pak, een klein zwart maskertje voor zijn ogen en om zijn mond een grote zwarte zakdoek gebonden. Vlak boven de grond bleef hij stilhangen. 'Bro,' siste hij. 'Vandaag is de dag. Vandaag beroven we het museum.' Ik grijnsde breed. Vlug keek ik over mijn schouder en zag dat mijn ouders over een vitrine gebogen stonden. Die letten even niet op mij. 'Wat ga je stelen?' 'Ssst!' Gozert wees naar een groepje muizenbewakers.

'Overal loopt bewaking. Niet te hard praten.' Hij liet zich verder omlaagglijden en landde op de grond. Onhoorbaar.

Ik knikte en liep zo onopvallend mogelijk zijn kant op. 'Ik denk dat je het saaiste stuk moet meenemen. Om al die mensen hier te redden van de saaiheid.' 'Goed idee,' zei Gozert. 'Heb je iets in gedachten?' Ik wees naar de Romeinse pot. 'Die. Mensen vallen daar spontaan van in slaap als ze er te lang naar kijken.'

'En dat kunnen we niet hebben,' zei Gozert. 'Kun jij die bewakers afleiden die erbij staan? Dan doe ik de rest.' 'Oké, wacht even.' Ik liep terug naar mijn ouders en tikte mijn moeder aan. 'Ik wil nog even bij de pot kijken.'

Ze glimlachte, alsof ik haar heel gelukkig maakte. 'Dat is goed, Ties. Wil je dat we meelopen?'

'Nee, hoor,' zei ik. 'Kijken jullie maar verder. Ik red me wel.'

Printblad Schrijfvoorbereidingen

Over welke twee vrienden gaat je verhaal?

Wat voor avontuur gaan ze beleven, op wat voor plek?

Wie zijn de vijanden?

Wat doen deze vijanden om de vrienden te dwarsbomen?

Vriendschapsavontuur

Printblad De Gouden Kokosnoot

Uit

De Gouden Kokosnoot, Tosca Menten, van Goor, p. 7- 15 (978900037051)

Vooraf

Familiedagen zijn heus niet altijd leuk.

Die van de familie Krukjes uit Potteren bijvoorbeeld, of die van familie Voerbak uit Harperveld. De Krukjes gaan ieder jaar met zijn allen in bootjes varen op een meertje en na afloop pannenkoeken eten met spek en stroop, en de Voerbakken gaan elk najaar in tien auto's naar een pretpark en daarna worstjes braden bij oma in de tuin.

Dat lijkt allemaal beregezellig, die complete families die varend of pretparkend op pad zijn. Maar dat is het helemaal niet! Ze doen gewoon alsof!

Ze zeggen wel vriendelijke dingen, zoals: 'Wat is jullie kleine Fritsje goed gegroeid. En wat zit je haar énig, Ellen. Arme verkouden Annabel, hier is een zakdoekje!', maar daar menen ze niets van. Want in hun hoofd denken ze stiekem: die dikke buik van Fritsje lijkt wel een skippybal. En Ellen heeft haar haar zeker geföhnd met een mixer! Met die snottebel van Annabel kun je een uur punniken.

Natuurlijk kan geen sterveling al dat schijnheilige gedoe een hele dag volhouden. Al aan het eind van de ochtend meppen tantes elkaar zogenaamd per ongeluk met peddels in het water of mikken ze elkaars tasjes uit de achtbaan. 's Middags kijkt iedereen alsof hij in een citroen heeft gebeten en zulke dagen eindigen met vreselijke ruzies tussen gillende vrouwen, brullende mannen, stampvoetende nichtjes en neefjes en een snotterende oma.

'Ik wil je nooit meer zien! Ik onturf je! Ik wil naar huiuis!'

Maar denk je dat ze elkaar daarna nooit meer tegenkomen? Welnee! Op de eerste de beste verjaardag zijn de Krukjes en Voerbakken alles allang weer vergeten en eten ze met zijn allen weer appeltaart en het jaar daarna gaan ze weer naar een pretpark of bootjes huren!

Dat komt door de natuur. Die heeft familieleden aan elkaar geplakt met onzichtbare banden. Die zie je niet, maar ze zijn er wel. Familiebanden zijn sterker dan staalkabels. Van familie kom je nooit af, al emigreer je naar de Zuidpool.

Gelukkig gaat dit boek niet over familiedagen van de familie Krukjes of de familie Voerbak. Die families mag je meteen weer vergeten.

Dit boek gaat over familiedagen van de familie Kokos. Die verliepen altijd een stuk vrolijker, met veel gelach, een heleboel blunders en een echte verkiezing.

Voor hoofdstuk 0

De familie Kokos

De familie Kokos was een grote familie uit Zevenslootjes. Een echte Kokos herkende je uit duizenden. Alle Kokossen hadden oranje haar (als een wortel) en een lange puntneus met sproeten (ook als een wortel).

In Zevenslootjes noemden ze de familie Kokos een bos wortelen.

Ieder jaar op 31 juli kwam de hele bos wortelen bij elkaar in de tuin van opa en oma achter de molen. Vrolijk huppelden ze het grasveld op.

‘Ik heb taart bij me!’ riep oom Guus.

‘En ik mijn gitaar,’ zei oom Chiem.

‘En ik rooster garnalen,’ zei oom Petter.

‘Als je er maar niet op gaat zitten,’ zei oma, want dat had om Petter per ongeluk wel eens gedaan. Dat was nog een hele toestand geworden, want de garnalen lagen al op de barbecue en hij had verschrikkelijk zijn billen gebrand. En uit medeleven had niemand de garnalen nog willen eten.

Op 31 juli werd er gezongen en gesnoept en de Kokossen deden spelletjes uit opa en oma’s tijd, zoals spijkerpoepen, ezeltje-prik en koekhappen. Na de kruiwagenrace ging de barbecue aan.

Het hoogtepunt van de dag vond plaats tijdens de plumpudding. Dan zette opa een podium op het veld en reikte hij samen met oma de Gouden Kokosnoot uit aan het familielid dat het afgelopen jaar de grootste blunder had gemaakt.

Terwijl iedereen glunderend toekeek, opende opa plechtig een schoenendoos vol briefjes en foto's van blunders van het afgelopen jaar.

'Ik ga beginnen. Nummer één.' En dan las hij ze stuk voor stuk voor. Soms waren het er wel vijftig. Elke blunder kreeg luid applaus en binnen de kortste keren had iedereen buikpijn van het lachen.

Als opa klaar was, kozen ze met zijn allen een winnaar. Die kreeg een goudgeverfde kokosnoot en werd op de schouders genomen en joelend rondgedragen, terwijl ze hun Kokoslied zongen.

Een echte Kokos moet altijd lachen

Een echte Kokos wordt vrolijk oud

Die glundert om een blunder

En die schatert om een flater

Om een zeperd of een misser

Of een vreselijke fout

Een echte Kokos die wint een Kokos

Een echte Kokosnoot van Goud!

'Mooi hè,' zei opa dan.

'Prachtig,' zei oma.

Dat lijkt allemaal misschien een beetje raar, en dat is het ook. Wie bedenkt er nou een blunderwedstrijd? En waarom?

De traditie was begonnen toen opa Kokos 50 jaar geleden zijn halve neus verloor op een veldje in Zevenslootjes. Het was het belangrijkste voorval in de geschiedenis van de familie Kokos. Zonder dat voorval waren alle Kokossen er niet eens geweest. Dus laat ik dat eerst maar vertellen.

Nog steeds hoofdstuk 0

De Neus

Het merkwaardige en nogal bloederige neusvoorval vond plaats op 31 juli.

Oma woonde net in Zevenslootjes en heette Grietje Noot en liet haar poedel uit. Die heette Krul. Opa heette Jan Kokos en liep gewoon een rondje te lopen.

Op het veldje achter de molen zag Jan Kokos Grietje Noot. Hij had nog nooit iemand met zulke mooie oranje haren gezien en werd op slag stapelverliefd, met rode wangen en kriebelende vlinders in zijn buik.

Zulke vlinders zijn hartstikke vrolijk, maar van verliefdheid word je helaas ook stekeblind. Dus toen Jan vlak bij het mooie meisje was, struikelde hij over de poedel.

Met een schreeuw plofte hij boven op Krul.

‘Whaah!’

‘Grrrrr!’

‘Au!’

In één hap beet Krul het puntje van Jans neus.

Nou had Jan een neus als een wortel en hij kon dat puntje makkelijk missen. Maar het bloedde als een rund. Het drupte op Grietjes hoge laarzen en op de krullen van Krul.

‘Sorry! Nee! Het spijt me!’ riep Jan.

‘Mij ook! Lieve hemel! Is dat je neus?’ Grietjes plukte het bloederige puntje uit het gras en ze renden ermee naar de dokter.

‘Naai het eraan! Het is nog warm! Kan dat nog?’

‘Nee’, zei de dokter. Hij gooide het hompje in de prullenbak en zei dat Jan nog genoeg neus over had.

‘Maar nu heb ik een derde neusgat! Dat is toch geen gezicht!’ jammerde Jan.

‘Dat naai ik dicht. Zit stil.’ De dokter pakte naald en draad en naaide het derde neusgat dicht. Hij plakte verband over de draadjes en zei dat Jan een week lang niet uit de andere twee gaten mocht snuiten.

Jan en Grietje liepen naar buiten en lieten samen de poedel uit.

‘Hoe heet je eigenlijk?’ vroeg Grietje toen pas.

‘Jan Kokos,’ zei Jan.

‘Ik ben Grietje Noot,’ zei Grietje.

‘Wat zeg je nou? Heten wij samen Kokos-Noot?’

Daar moesten ze allebei zo hard om lachen dat Jans neus weer begon te bloeden en ze terug moesten voor nieuw verband.

‘Mag ik de rest als aandenken?’ vroeg Jan, toen de assistente klaar was.

‘Bedoelt u dat vieze, oude verband?’

‘Nee. Ik bedoel de andere helft van mijn neus. Die ligt in de prullenbak. Ik wil hem terug.’

De assistente viste het bloederige hompje met een vies gezicht uit de prullenbak en stopte het in een potje sterk water. ‘Dan bederft het niet,’ zei ze. ‘Alstublieft. En veel plezier ermee.’

Stralend nam Jan het potje mee naar buiten.

‘Wat een blunder,’ giechelde Grietje. ‘We moeten deze middag maar snel vergeten.’

‘Ik denk er niet aan,’ zei Jan. ‘Deze middag is het beste wat me ooit is overkomen.’

Bij Grietjes huis namen ze afscheid en Jan zei dat hij gauw terug zou komen.

Thuis zette Jan het potje in zijn boekenkast. ‘Ik bewaar je voor eeuwig,’ zei hij tegen het vreemde hompje. ‘Door jou zal ik deze dag nooit meer vergeten.’

Jan en Grietje trouwden op 31 juli van het jaar daarna.

Jan gaf Grietje een ring met een gouden kokosnootje erop.

Grietje gaf Jan een dik plakboek voor foto’s van alle leuke dingen die ze samen zouden gaan doen. Op de eerste bladzijde had ze een foto geplakt van het potje met de neus. Omdat het daarmee allemaal begonnen was.

Bronnenoverzicht

Lezen en Schrijven

- Printblad Tekst: *Gozert*, Pieter Koolwijk, Lemniscaat, p. 35-38 (ISBN 9789047710370)

Lees-het-zelf

- *De familieboef en het lollycomplot*, Anders Sparring, Van Halewyck, p. 11 (ISBN 9789461318114)

Voorleestijd

- *De Gouden Kokosnoot*, Tosca Menten, van Goor, p. 7- 15 (978900037051)